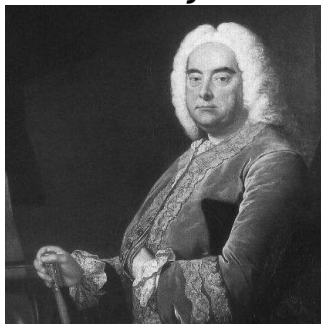

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL

G. F. Handel

23. februarja 1685 se je v nemškem mestu Halle očetu Georgu, ki je bil spoštovan brivec in kirurg in materi Dorothei Taust rodil sin po imenu Georg Friedrich Handel. Umrl pa je v Angliji kjer je preživel večino svojih ustvarjalnih let.

Oče Georg je želel, da bi sin študiral pravo saj je bil ta poklic tedaj donosnejši od glasbenika. Vseeno pa je sina pri osmih letih poslal študirati glasbo h najboljšemu profesorju v mesto, saj je kazal izreden talent in zanimanje za glasbo. Zanimivo pa je, da v njihovi družini niti v daljnem sorodstvu ni bilo nobenega glasbenika. Tri leta je mladi Friedrich pridno študiral: čembalo, orgle, violino, oboo. Ko mu je leta 1697 umrl oče je imel Friedrich 17 let in je bil že izoblikovan glasbenik. Sijajno je igral orgle in čembalo napisal pa je tudi veliko glasbenih del. Postavili so ga za organista v mestni stolnici, po enem letu je to delo zapustil in se preselil v trgovsko mesto Hamburg.

V Hamburgu je bila javna opera, ter operna hiša, kjer je Handel poučeval in igral najprej drugo violino, kasneje pa čembalo. V Hamburgu je začel pisati svojo prvo opero z naslovom Almira, ki je bila prvič izvajana leta 1705. Publika jo je zelo navdušeno sprejela, za tem je napisal še dve operi, ki pa sta bili manj uspešni. Jeseni leta 1706 je odšel v Italijo, kjer je

živel štiri leta. Najprej je prišel v Firence kmalu pa je odpotoval v Rim ter si tam pridobil prijatelje med Rimskimi aristokrati. **(=visoka družba)** V Rimu je napisal svoj prvi oratorij, ki so ga tam leta 1707 tudi prvič izvedli. Handel je napisal veliko cerkvene glasbe. Njegov najboljši oratorij je bil takrat La Resurrezione, kar pomeni vstajenje. Izveden pa je bil prvič za sveto noč leta 1708. Postajal je vedno bolj slaven, njegovo opero Agrippina so v Benetkah izvedli 27-krat. Leta, ki jih je preživel v Italiji so bila zelo uspešna saj je obvladal italijanski operni slog, v Italiji je spoznal veliko pomembnih ljudi.

Okrog leta 1710 se je preselil v London. Leta 1711 so uprizorili prvo »Londonsko opero,« kjer je Handel dirigiral za čembalo. Opera je dosegla velik uspeh, čeprav kritikom ni bilo všeč, da so v Angliji izvajali italijansko opero. Potem se je za nekaj časa vrnil v Nemčijo, kjer je ustvarjal komorna in orkestralna dela. Nato se je ponovno vrnil v London, kjer je pripravil dve novi Italijanski operi ter več cerkvenih del. Leta 1717 se je iz Londona preselil

v Edgware, kjer je bil stalni skladatelj grofa. Čeprav so v Londonu pogosto uprizarjali opere niso imeli stalnega opernega gledališča. Razprave bogatih pokroviteljev umetnosti so pripeljale do ustanovitve Kraljevske glasbene akademije. Pokrovitelj je bil kralj, podpirali pa so jo tudi plemiči. Handel je dobil mesto glasbenega direktorja. Akademiji je leta 1728 zmanjkalo denarja. Malo pred letom 1737 je Handla zadelo nekaj kar bi lahko bila kap, ali pa hud revmatičen napad. Deloma ohromel je odpotoval v toplice, kjer je kmalu okreval, a se je kmalu za tem umaknil iz opernega odra. Potem so ga povabili v Dublin, kjer je pripravil več nastopov. Višek njegovega potovanja v Dublin je bil 13. aprila 1742 s krstno izvedbo Mesije.

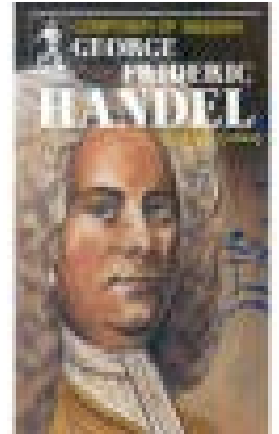
Handel je napisal približno sto italijanskih koncertov, 46 oper in 32 oratorijev. Zadnja dva oratorija Salomon in Suzana sodita med njegova najboljša dela.

Poleti 1750 je Handel zadnjič odpotoval v Evropo, kjer naj bi zadnjič obiskal prijatelje in sorodnike v Halleju. Čez leto dni se je vrnil v London in začel pisati nov oratorij Jeffe, ki je bil njegova zadnja skladba zapisana v celoti. Za tem so se mu začele pojavljati hude zdravstvene težave še posebej z vidom. Tri dni pred smrtjo je svojo oporoko dopisal naj ga pokopljejo v Westminstrski opatiji. (v Londonu)

Njegovega pogreba se je udeležilo 3000 Londončanov, pogrebno himno so peli zbori Kraljevske kapele, katedrale sv. Pavla in Westmisterske opatije.

Čeprav je bil Georg Friedrich Handel eden največjih skladateljev baročnega časa o njegovem osebnem življenju ne vemo veliko. Handlovi znanci so ga opisali kot krepkega moškega z velikim tekom, bil je nagle jeze in neučakan vendar tudi zelo duhovit. Nikoli se ni poročil in nikoli ga niso videvali z ženskami, ko so ga povprašali zakaj ne mara ženske družbe jim je na kratko odgovoril, da preprosto nima časa. Mogoče je še najbolje če njegovo osebnost ocenjujemo po njegovih glasbenih delih, ki izžarevajo veliko toplino, živahnosti in dramatičnosti!

London postane operno središče:

